

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

2 Quos effectus habeat peccatum originale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

illo peccauerunt, & secundum hanc rationem est physicè extrinsecum singulis sit: at mortaliter intrinsecum est, & omnes intrinsecè afficit.

Ad secundum concedo non tantum inesse singulis priuationem gratiæ, sed etiam subiectiones iurum passionum rationi rectæ; at nullo modo in hac priuatione subiectionis consistit, neque partialiter peccatum originale: tum quia Concil. *sess. 5. cap. 5.* dicit per Baptismum totum peccatum originale tolli, & tamen hæc priuatio subiectionis non tollitur: tum etiam, quia hæc subiectio non constituit gratiam Deo: ergo neque eius priuatio ingratiam constituit potest, ac proinde non potest esse peccatum, aliàs priuatio scientiæ, aliorumque donorum, quæ Adamo non peccante haberemus, essent peccatum originale, & sic peccatum originale non esset vnum, sed multiplex in quolibet subiecto, quod non est dicendum.

Ad tertium concedo Adamum habuisse priuationem gratiæ post peccatum, non tamen habuisse originale peccatum: requiritur enim ad originale peccatum priuatio gratiæ non vt cumque, sed debita origine, & feminali propagatione, debita, inquam, non ratione culpæ propriæ, seu propria persona commissa, sed ratione culpæ capitis, in cuius voluntate omnium voluntates refusa erant.

PUNCTUM II.

Quos effectus habeat peccatum originale.

1. Priuat regno Dei.
2. Contrahimus mortem, & rebellionem appetitus.

Conueniunt omnes Catholici priuare regno Dei, taliter quod decedentes in peccato originali, nunquam visuri sunt Deum, secundum illud Ioan. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei* non tamen inde sequitur habituros esse aliquam penam sentis, vt rectè, & eruditè probat Salmeron *ad Rom. 5. disp. 48.* Suarez *in 3. p. com. 2. disp. 57. sect. 6.* Salas *tract. 13. disp. 11. sect. 6. n. 74. & num. 83.* Azor *lib. 4. cap. 33. q. 1. & 2.* sed non ob carentiam huius penæ, & fruitionem rerum naturalium, & perfectam illarum notitiam dicendi sunt esse in beatitudine naturaliam, vt bene probat Azor *q. 5. Salas disp. 11. sect. 6. n. 92.* beatitudo naturalis ex postulat naturam rectam, sanam, integram, & puram, quæ si peccato mortali originali afficiatur, talis non est: nam caret perfectionibus, quæ secundum legem ordinariam ei fuerunt possibiles. Deinde qui in peccato originali est; Deo est inuisus, & inimicus, ac proinde miser; non ergo potest dici beatus. Item non essemus immortales, neque appetitus subditus rationi esset, sed sæpè in malum inclinaret: plurimum etiam haberemus ignorantiam; qua ratione bene comparat Sorus *lib. 1. de nat. & grat. cap. 13.* hominem in pura natura homini nudo, qui nunquam fuit vestitus, & hominem in natura lapsa comparat spoliario, qui antea vestitus erat, sed quid dicendum si aliquis originali infectus, cum solo peccato veniali decedat; & posse decedere probat latè Salas *q. 80. tract. 13. disp. 18. sect. 6. & 7.* quia obligatio se conuertendi ad Deum, & potest ignorari inuincibiliter, & casu quo ignoretur, potest illi non satisfieri absque culpa. Item potest tunc homo aliquod mendacium leue, verbumve otiosum committere, & subito mori. In tali ergo euentu decedens in originali, & veniali, quam penam sentias habebit.

Respondèdo habiturum aliquam, sed non penam æternam, sed temporalem, qua purgetur peccatum veniale commissum: locus autem, in quo purgandum est, vel est infernus, non cum societate damnatorum, sed separatim ab illis: vel est limbus, in quo decedentes cum originali residunt; non enim repugnat in limbo esse aliquem locum ignotum, quo animæ decedentes cum originali, & veniali purgantur, & purgatæ, à veniali statim coniunguntur aliis, quæ cum solo originali decederunt. Quod si dicas, quare Patres, & Concilia nihil de hoc loco dixerint, facile responderetur, quia pauci sunt, qui sic decedunt. Vide Salas *sup. & Suar. t. 4. in 3. p. disp. 1. sect. 2.*

2. Secundò est de fide ob peccatum Adami mortem incurtere, ad Rom. 5. *Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, &c.*

Tertiò ob peccatum incurrimus rebellionem appetitus, ægitudines, labores, & alias innumeras miseras, de quibus latè Valquez *2. disp. 134. cap. 1.* Suarez *3. p. com. 2. disp. 57. sect. 6.*

Aduertendum tamen est mortem corporis, rebellionem appetitus, ignorantiam, & alia similia, quæ per peccatum incurrimus, etiam in natura pura creati habere deberemus, neque obinde sit per peccatum non fuisse hominem vulneratum in naturalibus: fuit equidem, quia dono gratiæ, & iustitiæ originali illi prauæ aff. etus naturales erant impediti, & per peccatum homo perdidit hanc gratiam, & rediit ad id, quod de se habebat. Ergo verè vulnerata est in naturalibus. Vide D. Thom. *q. 85. art. 3.* Caiet. *ibi.* Valquez *disp. 138. c. 2.* Salas *tract. 13. disp. 13. sect. 1.*

PUNCTUM III.

Quas personas peccatum originale afficiat.

1. Omnes descendentes per feminalem propagationem, excepta B. Virgine Maria, peccatum originale contraxerunt.
2. Aliqui affirmant Virginem sanctissimam non solum exemptam fuisse ab originali culpa, sed etiam à debito illam contrahendi.
3. Defenditur, vt probabilius immemum non fuisse B. Virginem à debito contrahendi peccatum.

DE fide est omnes descendentes ab Adamo per feminalem propagationem tale peccatum incurtere, cum primùm eorum corpori animæ viuunt: ita Trid. *sess. 5. can. 5.* nisi aliquis speciali priuilegio eximatur, quod dico propter Beatissimam, & nunquam satis laudatam Virginem Mariam; hæc enim mater Dei, & Regina mundi sub hac regula generali non comprehenditur, fuit enim diuinitus excepta: decebat enim dignitatem matris, vt toto fieret pulchra, & decora abique macula, & ruga. Neque obinde sit ab eius filio Christo Domino redemptam non esse; redempta enim fuit, ne incurteret captiuitatem peccati, non liberata post incartum, qui modus redemptiois nobilior, & efficacior est. Negati enim non potest B. Virginem ex meritis Christi præseruatam, ne vllum peccatum veniale committeret, & plures sanctos præseruatos esse, ne mortale committerent, qui in toto rigore dici possunt redempti à captiuitate peccati incurrendi, nisi gratia præuenerunt, ita B. Virgo dici potest redempta de peccato originali, non quod contraxit, sed quod de facto contraheret, nisi à gratia per Christum præseruata fuisset. Testimonia Scripturæ, Patrum, & rationum in fauorem huius piæ, & debiti sententiæ videri possunt in Salmer. *ad Rom. 5. disp. 49. & 50.* Azor *lib. 4. c. 34. q. 3.* Suar. *tom. 2. tota disp. 3. sect. 5. & 6.* Bellarm. *4. de amiss. grat. c. 15.* Val. *tom. 2. ad 3. p. disp. 116. & 117. disp. 130. c. 1.* Beia *tr. 2. c. 9. q. 10.* Salazar, & alii qui latissime hæc veritatem confirmarunt; nobis tamen sufficiat consensus ferè vniuersalis Ecclesiæ defendentis hanc sententiam, quam Sixtus IV. & Pius V. non leuiter promouere voluerunt, concedentes singulares gratias, & indulgentias hoc festum celebrantibus. Et est nouissima Pauli V. constitutio, quæ incipit, *Sanctissimus Dominus noster*, quam refert Barbosa *in remiss. ad Conc. sess. 5. fol. 50.* Naldus *verbo Maria conceptio*, quæ silentium contrarium opinionibus imposuit, sanctiisque, & merito, ne publicè in concionibus, lectionibus, conclusionibus & aliis quibuscumque actibus publicis, afferretur Beatiss. Virginem culpa originali fuisse conceptam: quibus decretis veritas immaculatæ conceptionis Virginis est ita stabilita, vt poterit à Summo Pontifice tanquam dogma fidei definiti.

2. Rursus aliqui neciteri sequentes Catheticum *lib. de pecc. orig. c. vlt. & lib. de concep. Virg. ad Synod. Conc. Trid. p. 1. c. 1.* & *lib. 4. contra Caiet. & Galati. de arcem. lib. 7. c. 10.* & Salmeron *ad Rom. 5. disp. 45.* existimant Virginem non solum exemptam fuisse ab originali peccato gratia præueniente, verum exceptam fuisse à debito contrahendi illud; eo quod non peccauerit in Adamo. Dicunt enim in decreto illo, quod Deus statuit peccante Adamo omnes posteros concipiendos fore sine gratia, & iustitia, exemisse B. Virginem absolutè, si decreuerit incarnari ante præuifum peccatum, vel sub conditione si præuifum Adæ peccato incarnati velleret: quæ exceptio videtur & dignitatem Christi, & matris commendare; matris, quia non solum à peccato, sed etiam à debito contrahendi liberatur; Christi, siquidem ex matris ipsius hæc gratia matris conferretur. Probabilem reputat hanc sententiam Valent. *disp. 6. q. 21. p. 2. ad 1.* Henriq. *lib. 3. inu. cap. 21. §. 3.* Salas *1. tract. 13. disp. 11. sect. 5. q. 11. à n. 68.* Azor. *tom. 1. lib. 4. cap. 34. q. 1. circa finem*, licet oppositam reputent probabiliorè, & ita mihi videtur.

3. Ratio, quare non eximam B. Virginem à debito contrahendi peccatum originale, est, quia ante peccatum originale non fuit Christus Dominus præuifus saltem in statu passibili, & meritorio, quem de facto habuit; hic enim status assumptus fuit in remedium, & satisfactionem peccati commissi. Ergo non potuit esse causa meritoria præseruandi Virginem à debito contrahendi peccatum Adæ: hæc enim præseruatio, præuifionem ipsius peccati antecedit. Secundò, si B. Virgo in Adamo non peccauit, eius voluntas in Adamo voluntatem non fuit refusa. Ergo Adam non fuit caput morale B. Virginis. Ergo etiam Adamo non peccante B. Virgo non haberet gratiam, & originalem iustitiam ex promissione Dei facta Adamo, sed aliunde illi concedenda erat: quod non videtur, neque in Scriptura, neque in Patribus fundamentum habere. Tertiò habere B. Virginem debitum contrahendi peccatum, & non contrahere potius extollit, quam minuit eius dignitatem; debitum enim contrahendi peccatum non est peccatum, sed est obligatio illud contrahendi: quod cum non contrahatur, gratiore reddit animum, vt potest qui clarius se videt redemptum. Quare hoc modo rectè exprimitur aliqua loca Scripturæ, quæ affirmant omnes nos in Adamo peccasse,